

Г. И. Адилова

ЭҲСОСИ ВАТАН

МО ВА МУҲИТИ АТРОФ

... ..
... ..

... ..
... ..

Г.И. Адилова

ӘХСОСИ ВАТАН

МО ВА МУҲИТИ АТРОФ

Китоби дарсӣ барои донишомӯзони
синфҳои дуҷуми мактабҳои тоҷикӣ

*Вазорати тағлим ва илми Республикаи
Қирғизистони тасдиқ намудааст*

Бишкек
«Инсанат» — 2011

УДК 373.167.1
ББК 26.89. я 721
А 30

Таҳти таҳрири умумии Шоири мардумии
Республикаи Қирғизистон, доктори илмҳои филология,
профессор *В.И. Шоповалов*

Муқарризон: — *Усмонов А.О.* — номзади илмҳои ҳуҷрофия,
профессор;
Абиқова Г.А. — аълоҷии маорифи РҚ, омӯзгори
гимназияи миллии компютери рақами 5.

Адилова Г.И.

А-30 Эҳсоси Ватан. Китоби дарсӣ барои донишомӯзони синфҳои дуҷуми
мактабҳои тоҷикӣ. — Б: «Инсанат», 2011, — 88 саҳифа.

ISBN 978-9967-439-39-9

Аломатҳои шартӣ

— доништа гиред

— кушиш кунед, иҷро намоед

— бихандед

— ҷавоб диҳед ва савол доданро омӯzed.

А 4306020900-11

УДК 373.167.1
ББК 26.89. я 721

ISBN 978-9967-439-39-9

© Адилова Г.И., 2011.
© Вазорати таълим ва илми РҚ, 2011.
© «Инсанат», 2011.

Д а р
расм чиро меби-
нед? Калимаҳои рас-
мро бихонед. Дар бо-
раи шахрҳои, ки дар харитаи
Ватанамон ишора шудаанд,
чиҳоро медонед?

Дар ҳаёт бисёр чизро омӯхтан лозим меояд. Бино бар ин, биед бо кӯмаки китоби дарсии «**Эҳсоси Ватан**», ки дар даст доред, ба сайёҳати кишвари маҳбуб мебароем. Ва шумо табиати мамлакатамон, фоидаи муошират бо табиат, чӣ тавр эҳтиёту ҳимоя кардани он, ба кӯмаки шумо эҳтиётҷанд будананашро фаҳмида мегиред.

Оре, **Қирғизистон** сарзамини зебо бо ҳавои соф, оби мусалффо ва кӯҳҳои осмонбӯс мебошад.

Дар Қирғизистон қирғизҳо, русҳо, қазоқҳо, ўзбекҳо, уйғурҳо, тоторҳо, туркҳо, тоҷикон, дунганҳо, немисҳо, украинҳо, белорусҳо ва дигар халқҳо дастҷамъона умр ба сар мебаранд.

Суханони «Дар муҳити дӯстӣ зиндагонӣ кардан»-ро шумо чӣ тавр мефаҳмед?

Ба ин расмҳо нигоҳ кунед. Дар байни онҳо оё сурате ҳаст, ки табиати **Қирғизистонро** акс кунондааст? Оё расми ба маҳалли истиқоматиатон монандро мебинед? Дар бораи ҳайвоноте, ки дар расмҳо акс ёфтаанд, чӣқоро медонед? Дар бораи маҳалли истиқоматиатон нақл кунед!

Дар кучое набошед гулҳо, ҳайвонот, дарахтонеро мушоҳида мекунед, ки дар алоҳидагӣ вучуд надоранд. Ҳамин тавр, одамон ҳам дар шаҳру ҳам деҳот якҷоя истиқомат мекунанд. Дар якҷоягӣ онҳо аҳолии Ватанамонро ташкил медиҳанд, ки номаш Қирғизистони мо мебошад.

Боигарии асосии мамлакат ин халққоест, ки дар **ҚИРҒИЗИСТОНИ** мо истиқомат мекунанд.

Оё шумо нишонии (адреси) дӯстонатро медонед! Онро ба лифофа иншо созед. Лифофаро харед ва ё созед.

Дар гӯшаи рости поёни лифофа нишонии дӯстатон, дар кунҷи чапи болои лифофа нишонии худро иншо намоед! Оё медонед, ки Ватани мо Қирғизистон мебошад!

Ин сухани аввалини нишонии шумо. Ҳар як шахру деҳот дорои индекси (нишони) почтавӣ буда, аз шаш рақам иборат аст: дар гӯшаи чапи поёни лифофа ҷойгир шудааст.

Иншо кардани ному насаби худро фаромӯш накунад.

Аз кӣ _____

Аз кучо _____

Ба кӣ _____

Ба кучо _____

Дафтари кориятнро боз намуда, нишонии пурраи худро иншо намоед (саҳ. 3).

Аз волидон ва калонсолон доништа гиред, ки ба лифофа кадом индекси почтавиरो иншо кардан мумкин аст. Индекси почтавии дӯстатонро доништа гирифта, онро ба лифофа иншо намоед.

Ба расми поёнӣ дида дӯзед! Вай дар бораи табиати Ватанатон — Қирғизистон мебошад.

Сарзамини мо аз кӯлу дарёҳо ва чашмаҳои соф, кӯҳҳои осмонбӯс, наботот ва ҳайвоноти нодир бой аст. Ва он боигарии асосиамон мебошад. Кӯли зебоямон — Иссиқкӯл саросари дунё машҳур аст. Барои истироҳат ба соҳилҳои он аз мамолики мухталиф бисёр одамон меоянд.

Нақлатонро дар бораи кӯлу дарёҳо идома диҳед. Дар бораи онҳо чӣхоро медонед? Кӯлҳои Қирғизистонро номбар кунед, ки онҳо: *Иссиқкӯл, Чўтиркӯл, Сонкӯл, Сари Челеканд.*

Дарёҳои Қирғизистон чӣ ном доранд?

Онҳо: *Норин, Чу, Талас, Буур, Кокомерен.*

Кӯҳҳо фасли баҳорон ба бар либоси сабз мегиранд, ҳамчун чарогоҳи чорво истифода мешаванд. Онҳо яйлов (чарогоҳ) номида мешаванд.

Чорводорон кай ба чарогоҳ мераванд? Дар бораи меҳнати чорводорон чӣхоро медонед?

Номи чарогоҳхоро бо овози баланд номбар кунед: Олой, Оқсой, Арпа, Сарижаз, Суусамир, Карқир, Қора-Шоро.

Кӯҳсор, дарё ва воҳаҳоеро номбар кунед, ки дар он ҷо истиқомат мекунад. Дар сарзаминамон кадом ҳайвонот дучор меояд? Дар борай ин ҳайвонот чиро медонед?

Табиати Ватанамон зебову бой аст. Ватанро макону манзил меноманд. Дар ин ҷо волидон, пайвандон ва дӯстонатон истиқомат мекунанд.

Он сарзамини ниёгонатон мебошад. Мамлакататон ҳуқуқу озодиатонро ҳимоя мекунад. Беҳуда намегӯянд: «Ватан чун гаҳвора аст!».

Дар мақоли қирғизӣ баён гардидааст: «Ҳалқи беватан нест, ҷавоне нест, ки Ватанашро дӯст надорад».

 Дӯст доштани Ватан маънои эҳтиёт кардани замин, табиати нодир, ҳифзу ҳимояи маъворо дорад. Ватани шумо бо меваву сабзавоташ ифтихор дорад.

Ба дафтари кориатон расмҳои меваҳои дӯстдоштаатонро кашед (саҳ.4.).

Бо кӯмаки волидон ё дигар калонсолон таъм, ранги онҳоро пеши назар оваред, онҳо чанд навъ доштанишонро бидонед.

Дар Нишони давлатии мамлакат чӣ акс ёфтанаширо дарк карда, нақл намоед! Суруди миллии Республикаи Қирғизистон суруди мутантан оид ба шаҳомати давлатамон мебошад. Матни суруди миллии мамлакат ба қалами кӣ мансуб аст? Мусиқии онро кӣ эҷод намудааст? Суруди миллиро чӣ тавр мешунаванд ва месароянд? Чаро дастро ба сари сина мегузоранд?

Суруди миллии Республикаи Қирғизистон

Суханони Ж. Содиқов, Ш. Кулуев
Мусиқии Н. Давлесов, К. Молдабасанов

Ак мөңгүлүү аска-зоолор, талаалар,
Элибиздин жаны менен барабар.
Сансыз кылым Ала-Тоосун мекендеп,
Сактап келди биздин ата-бабалар.

Кайырма: Алгалай бер, кыргыз эл,
Азаттыктын жолунда.
Өркүндөй бер, өсө бер,
Өз тагдырың колунда.

Байыртадан бүткөн мүнөз элиме,
Досторуна даяр дилин берүүгө,
Бул ынтымак эл бирдигин ширетип,
Бейкуттукту берет кыргыз жерине.

Кайырма:

Аткарылып элдин үмүт тилеги,
Желбиреди эркиндиктин желеги.
Бизге жеткен ата салтын, мурасын,
Ыйык сактап урпактарга берели.

Кайырма:

Матнаширо аз ёд карда, сурудани Суруди миллии Қирғизистронро омүзед.

ТАБИАТ — ОЛАМИ АТРОФИ МО

ТАБИАТ ВА АШЁ

Дарси 5

Одамон дар ихотаи табиат зиндагонӣ мекунанд. Онҳо ҳодисаҳои мухталифро назорат карда, барои дарки он мекушанд. Баъд фаҳмиши онҳо ба афсонаву ҳикоя, суруд, мақолу зарбулмасал, чистонҳо ва ғайра табдил меёбад.

Қирғизҳо бисёр вақт ба бачагон номҳои алоқаманди табиатро мегузоранд. Масалан: Олмагул (гули себ), Ойбек (моҳи пурра), Гулнур (нури гул), Садбарг, Бӯстон, Хуршед, Қамар.

Дар байни шарикдарсонатон оё шахсе ҳаст, ки номаш ба табиат алоқаманд мебошад? Номҳои онҳо чӣ маъно доранд? Номҳои онҳоро номбар кунед!

Матнро мутолиа кунед. Бигузор шарикдарси ҷамшафататон ба шумо «аз чӣ иборат будани табиат»-ро нақл кунед, шумо бошед фаҳмонда диҳед, ки «ашё чӣ тавр пайдо мешаванд?».

Чизу чора тамоми ашёе фаҳмида мешавад, ки дасти одамизод меофарад. Ба ҷуз ин шумо офтоб, моҳ, кӯҳҳо, сангу абрҳо, осмон, барф, дарахт, растанӣ ва одамонеро мебинед, ки ҳамаи онро «табиат» меноманд.

Кадам ашёе ҳаст, ки ба шумо хеле муҳиманд? Номбар кунед. Нақл намоед, ки онҳо аз чӣ сохта шудаанд. Онҳоро чӣ тавр маҳфуз медоред?

Расмҳоро муоина кунед ва нақл намоед, ки усто чӣ кор мекунад ва дар расмҳо чӣ инъикос ёфтааст?

Одамон маснуоти табииро барои тайёркунии ашёи барои зиндагонӣ зарурӣ истифода мекунанд. Барои ин онҳо бояд хусусиятҳои маснуоти табииро оид ба чӣ тавр истифода бурдан донанд.

Бозичаи дӯстдоштаи шумо аз кадом маснуот тайёр шудааст? Нақл намоед. Дар ин бора аз волидон бипурсед.

Чӣ фикр доред, оё растанӣ дар ҳаракат аст? Ҳаракати онро оё мушоҳида кардан мумкин аст. Бо кӯмаки расмҳо нақл кунед.

Растанӣ, ҳайвонот, одамон нафас мегиранд, хӯрок меҳӯранд, афзоиш меёбанд ва мефавтанд. Онҳо ба табиати ҷондор (зинда) мансубанд. Дар расмҳои поёнӣ шумо ҳам табиати ҷондору бечонро мебинед.

Кӯҳҳо, дарёҳо, санг, офтоб, ситораҳо, ҳаво, об ҳамаи онҳо табиати бечонанд.

Ба дафтари кориатон дар ду сутун ибораҳои иншо кунед, ки ҳам табиати ҷондору ҳам бечонро ифода кунанд (саҳ. 8).

Ва ин калимаҳо चुнинанд: «моҳ», «асп», «кӯҳҳо», «алафҳо», «мурғ», «санг», «тӯб».

Мо табиатро дӯст медорем ва маҳфуз менамоем.
Муҳаббат ба озодӣ моро ба кишвари кӯҳсор овард.

«Табиат сарвати бебаҳост».

Агар касе ягон чизро вайрон кунад ё маҳв созад, чӣ гӯён
ба забон мегиранд? Расмхоро қиёс намоед.

МЕҲР

Баҳодир дар роҳ гӯнчишкаки маҷрӯҳеро дид.

Онро ба даст гирифта, сила кард. Ба хона оварда шуста
парвариш намуд.

Гунчишк сиҳат
ёфта, ба Баҳодир
одат кард. Чиррос
мезадагӣ шуд. Бо
меҳр будан чӣ қадар
хуб аст. Агар Баҳодир
паррандаро на-
медид ва бепарво
гузашта мерафт, чӣ
мешуд?

Чӣ фикр доред, гунчишк пеш аз сиҳат ёфтан
дар чӣ гуна ҳолат буд? Нишон диҳед!

Расмҳоро муоина намоед. Онҳо чӣ гуна умумияту фарқияте доранд? Кадом фасли сол ба шумо маъқул аст ва барои чӣ? Нақл намоед.

Дар расмҳо шумо тағйиротҳоеро мебинед, ки дар табиат рух додаанд. Онҳо «зухуроти табиат» номида мешаванд. Ба он инҳо мансубанд: пайдошавии муғчаҳо, афзоиш ва нумӯи растанӣ, хазонрезӣ, ях бастанӣ дарёҳо, боридани барф, паррида омадани паррандагон ва ғайра. Тамоми тағйиротҳои табиат, ки ҳар сол такрор меёбанд, бо фаслҳои сол алоқаманд мебошанд.

Кӣ оташ мемонад?

- Баъзан замин барфро оё фуру намебарад, падар? — пурсид Ойгул.
- Магар фуру мебарад? Охир, вай об мешавад.
- Набошад, бар замин кӣ оташ мемонад?

Т. Кожомбердиев

Шумо дар ин бора чӣ фикр доред?

Шеърхоро дар бораи фаслҳои сол хонед ва ҷавоби расмхоро дарёбед.

1. Баҳор омад, табиат
дилрабо шуд,
Канори кишвари мо
пурсафо шуд.

2. Офтоби тобистон,
Ба сари мо фурузон.

3. Тирамоҳи зарнисор,
хирманаш қатор-қатор.

4. Фасли зимистон омад,
барфи дурахшон омад.

Тағйиротхоро пай бурдед? Ана ҳамин тағйиротҳо зу-
хуроти табиат номида мешавад.

Дар мо мегӯянд, ки ин тавр мешавад:

Агар шўрнўлҳо рост ба лонашон оянд, баҳор гарм
меояд; агар чўр аввалин шуда ояд, ҳаво гарм мешавад;
агар қарғаҳо қар-қар кунанд, борон меборад; агар торта-
нак пурра тор танад, ҳаво мўътадил мешавад.

Дар матн кадом ибора ҷудо карда нишон дода
шудааст? Ва он дар табиат чӣ номида мешавад?
Онро ба дафтари корӣ иншо созед (саҳ.8).

Шумо кадом фаслҳои солро медонед? Нақл кунед.
Оё моҳҳои ҳар як фаслро медонед?

Биёед онҳоро бо забонҳои тоҷикӣ ва
қирғизӣ яқояк меомӯзем.

БАҲОР

ЖАЗ

Март	Жалган куран
Апрел	Чын куран
Май	Бугу

Чӯҳо равон, офтоб гарм,
Бод фораму сабза нарм.

ТОБИСТОН

ЖАЙ

Июн	Кулжа
Июл	Текё
Август	Баш оона

Фасли тобистон аҷибу
дилрабост,
Даври бозӣ, давраи таътили
мост.

ТИРАМОҲ

КУЗ

Сентябр	Аяк оона
Октябр	Тогуздун айы
Ноябр	Жетинин айы

Шӯҳрати бисёр дорад
тирамоҳ,
Домани пурбор дорад,
тирамоҳ.

ЗИМИСТОН

ҚЫШ

Декабр	Бештин айы
Январ	Үчтүн айы
Феврал	Бирдин айы

Омад фасли зимистон,
Бачаҳо шоду хандон

Номҳои фаслу моҳҳои солро бо забони қирғизӣ омӯzed.

МҮЙСАФЕДИ ФОЛБИН

(Афсона-чистон)

Як замоне муйсафеди фолбин умр ба сар бурдааст. Вақте ки ӯ дастонашро ба осмон нигоҳ карда, алвонҷ медод, аз остинаш яктоғӣ парранда ба парвоз меда-ромаданд. Ҳар як парранда номи

худро дошт. Ана вай дастонашро алвонҷ дод: се парранда парида рафт. Барф об шуда, сахроро гулҳои мухталиф фаро гирифтанд. Бори сеюм дастонашро алвонҷ дод: гармо фаро расид, ҳосил пухт. Бори чаҳорум дастонашро алвонҷ дод: ҳаво сардтар гардида, борон борид.

Се парранда чӣ мағно дорад? Барои чӣ мӯйсафед чор маротиба дастонашро алвонҷ дод? Ҳамагӣ чанд парранда паррид?

Нӯҳ фарқияти ин расмҳоро ёбед.

Дар кадом фасли сол шумо ба дунё омадаед? Номи либоси одамонро дар ин фасли сол ба дафтари кориатон иншо созед (саҳ. 9).

Ҳаворо дуди захролуд, чангу губор, моддаҳои зарарнок ифлос карданашон мумкин аст. Аз ин рӯ, дар заводҳо барои тозакунии дуде, ки аз қубурҳо мебароянд, ускунаҳои махсусро мегузоранд.

Дар бораи маънии ин мақол фикр кунед

«Бе об ҳаёт нест, бе меҳнат – роҳат».

Ҳамин тавр, ба тамоми мавҷудоти зинда бисёр оби соф зарур аст. Барои ин аз асбобу ускунаи тозакуниву сарфаи об истифода мебаранд.

Дар боғу қитъаҳои наздиҳавлигӣ, ки меваву сабзавот руёнда мешаванд, барои обшоркунӣ обро истифода мекунаанд. Шахсеро, ки бо обшоркунӣ машғул аст, мироб ном мебаранд.

Ба мақсади сарфаву сариштаи об дар хонаҳо асбобҳои ченкунӣ гузошта шудаанд.

Дар маъвои истиқомати шумоён оё ин зӯна асбобҳо ҳастанд? Дар ин бора аз волидон пурсон шавед.

Муамморо дарёбед!

Калимаеро, ки бо ҳарфҳои «К» оғоз меёбанд, дарёбед. Аз он моҳӣ доштан мумкин аст.

К □ □ □

Калимаеро, ки бо ҳарфи «С» оғоз меёбад, дарёбед. Он аз беоби азият медиҳад.

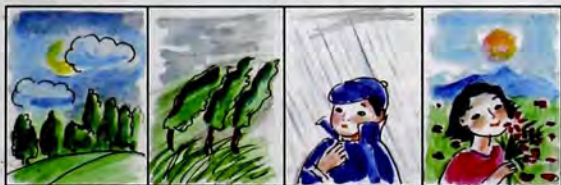
□ □ □ □ □ □

Фикри худро тақвият диҳед. Ба расмҳо назар афканед. Дар он мусаввир ба ҳафт хатогӣ роҳ гузошта- аст. Онҳоро дарёбед.

Маълумоти обу ҳаворо ба воситаи радио ва телевизиор медиҳанд. Дар кадом вақту соат онро мешунавед? Одатан муошират бо табиат гуфта чиро ба хотир меоваред? Дар ин бора нақл кунед.

Вазъи обу ҳаворо одатан калимаҳои «кушод», «абр-нок», «рутубатнок», «шамолнок» муайян мекунанд.

Вазъи обу ҳаво на танҳо дар фаслҳои сол, балки дар як рӯз ҳам тағйир ёфтаниш мумкин аст. Баъзан офтоб мебарояд, баъзан борон бориданиш мумкин аст. Тағйир-ёбии ҳарорат, боридани борон, туман, шамол аломатҳои обу ҳаво мебошанд.

Одатан баъди боридани борон дар осмон рангинкамон пайдо мешавад, ки дорои ҳафт ранг аст: сурх, норанҷӣ, зард, сабз, кабуд, осмониранг ва бунафш аст.

Шамолеро, ки ҷангу губор ва барғхоро ба осмон бардошта, давр мезанонад, «гирдбод» меноманд. Агар дар ҳавои хунук абрҳои софро аз болояшон саросар абрҳои сиёҳ пахш кунанд, дар он сурат боронгарӣ бо раъду барқ якҷоя мешавад.

Мардум мегӯянд:

Дар хона нишаста доир ба табиат пешгӯӣ кардан мумкин аст.

Ду-се сарпиёзро гирифта, пардаашро тоза кардан лозим. Қабати болоии сафедашро гирифтани лозим. Агар ин қабат ниҳоят тунук бошад зимистон гарм меояд, барф ба тезӣ об мешавад. Агар ин қабат ғафс асту бо душворӣ гирифта шавад, бидонед, ки зимистон қаҳратун меояд.

Тирамоҳ ба мӯрчахона дида андозед, агар он ҳар қадар баландтар бошад, зимистон қаҳратун меояд.

(Аз маҷаллаи «Байчечекей»).

Асбобу ускунаҳои маълумотдиҳии обу ҳаво дар кучо гузошта шудаанд? Онҳо барои чӣ заруранд? Одамон маълумотҳоро чӣ тавр пайдо менамоянд? Дар ин бора нақл намоед.

Илме, ки обу ҳаворо меомӯзад, метеорология номида мешавад. Олимони метеролог вазъи обу ҳавои саросари Замиро меомӯзанд ва пешгӯӣ карданро омӯхтаанд.

Аз радио, телевизиор маълумоти обу ҳаворо шунавед. Нақл бикунед, ки фардо вазъи обу ҳаво чӣ тавр тағйир меёбад?

ҲАРОРАТ ВА ҲАРОРАТСАНЧ

Дарси 14

Ба фикри шумо асбобу ускунаҳои, ки дар расмҳои саҳ. 22 мебинед, барои чӣ лозиманд? Дар ин бора нақл намоед.

Вақте ки мо вазъи об ва ҳаворо ба хотир мегирем, филфавр ҳароратеро пеши назар меоварем, ки ба воситаи асбобҳои махсус чен карда мешаванд. Асбоберо, ки бо кӯмаки он ҳарорат санҷида мешавад, ҳароратсанҷ меноманд. Ҳароратсанҷҳо рутубатнок ва спиртӣ мешаванд.

Асоси ҳароратсанҷро қубурчаи шишагин ташкил дода, рутубат ва ё спирти моеи рангкардашударо дорад. Ҳангоми тафсидадан ва ё сарди онҳо ба воситаи қубурча ҳаракат намуда, дар ҷадвал ҳароратро нишон медиҳанд.

Тақсимооти ҷадвал дар сатҳи ҳамвор ҷойгир шуда, ҳарорати муҳити ченшавандаро нишон медиҳад. Ҳар як тақсимооти калон ба як дараҷа баробар аст.

«0»-сифр дар мобайни ҷадвал буда, тақсимотест, ки болояш гармӣ, поёнаш хунокиро мефаҳмонад.

Таҷриба бо ҳароратсанҷ.

1. Ҳароратсанҷро ба стакани обаш хуноку фуроред. Чӣ рух медиҳад? Моеъи ҳароратсанҷ ба кадом самт ҳаракат намуд?

2. Ҳароратсанҷро ба стакани обаш гарм фуроред. Чӣ гуна тағйирот рух дод?

Моеъи қубури ҳароратсанҷ ба куҷо ҳаракат намуд?

Ҳангоми ченкунии ҳарорат гармӣ бо аломати «+» аз болои «0» ва хуноки бо аломати «-» аз поёни он гузошта мешавад. Ба ҷои калимаи «дараҷа» ҳалқачаи хурдро мегузоранд. Масалан: $+5^{\circ}$ (панҷ дараҷа баланд аз сифр).

Ҳарорати мӯътадили бадани инсон $+36,6$ (сиву шаш ва шаш дараҷа) мебошад. Агар ҳарорати инсон аз $+37$ дараҷа баланд бошад, маънои мариз гаштани онро медиҳад.

Агар ҳарорат $+100^{\circ}$ шавад, дар он сурат об мечӯшад. Барои дониستاني ҳарорати об ҳароратсанҷро аз об набардошта муоина кардан лозим.

Шакли ҳароратсанҷро аз картон созед.

ТИРАМОҲ — ФАСЛИ НЕЪМАТБАХШ

(Сайёҳат)

ТАБИАТИ БЕҶОН ДАР ТИРАМОҲ

Дарёҳои
15-16

Тобистони гузашта маҳалли истиқоматиатон ва ё маскани истироҳатиатон чӣ гуна буд? Баъди ба тирамоҳ табдил ёфтани тобистон чӣ гуна тағйиротҳо ба амал омаданд? Қиёс намоед!

Тамоми гирду атроф ранги зард ва зарринро ба бар мегирад. Ранги гандум зард мешавад. Баргҳои дарахтон ба зардшавӣ шурӯъ мекунанд ва хазонрезӣ сар мешавад. Тамоми меваву сабзавот пухта мерасад. Аз ин рӯ, ин фаслро «тирамоҳи заррин» меноманд.

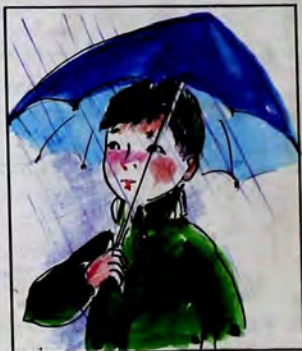
Ин фаслҳои солро қиёс намуда, худро озмуда бинед:

Рӯзҳо дарозу гарм аст.
Дурудароз борон нест.
Оби нахрҳо гарм аст.
Оббозӣ қардан мумкин.

Рӯзҳо кӯтоҳ мешаванд.
Борон дуру дароз меборад.
Туман сар мезанад.
Раъду барқ камтар аст.

Чаро баргҳои аз Ҳама болои сафедор нисбати дигарон дертар зард мешаванд?

Ҳавои тобистон чӣ гуна аст? Дар тиранмоҳ-чӣ? Шумо дар ин айём чӣ гуна либосро ба бар мегиред. Дар бораи мушоҳидаҳоятон нақл кунед.

Оё медонед, ки “**витагин**” чист?

Дар замонҳои қадим, вақте ки одамон ин калимаро намедонистанд, баҳрнавардони аз сафари дуру дароз баргашта ба маризии номаълум дучор гаштанд.

Баҳрнавардони бақувват нобахангом сушт гаштанд, милкҳои дандонашон хун гардида, дандонҳояшон афтодан гирифт. Вале онҳо ба соҳил баргашта, ба хӯрдани карам, пиёзи кабуд ва картошка шуруъ намуданду якбора аз маризие шифо ёфтанд, ки ҳамон айём «санга» меномиданд.

Маълум гардид, ки дар орд, биринҷ ва гӯшт барин озуқаворӣ моддаи номаълуме намерасидааст. Олимон ин моддаҳоро ҷудо карданд ва ба он «витагин» ном гузоштанд. Аз ҳамон давр одамон дониста гирифтанд, ки меваву сабзавот дорои витаминҳои зарурӣ буданд.

Таҳти мавзӯи «Тирамоҳ – фасли неъматбахш»
нақл нависед.

Аз ёд кунед:

Тирамоҳ омад ба дашту кӯҳсор,
Ҳосили полизу бӯстон бешумор.

Сухан дар бораи кадом меваву сабзавот меравад? Номи онҳоро бо овози баланд такрор кунед.

Ангур

Ангурҳои ҳусайнӣ, кишмишӣ, сафеду сиёҳ, васарға, соҳибӣ, тоифӣ, бахтиёрӣ, маска, тағобӣ, шибиргонӣ, чашми гӯсола, дили кафтар ва ғайра аз ангурҳои беҳтарин ба шумор мераванд. Мавизи кишмиши сиёҳ ва мавизи соягии кишмиши сафед дар тамоми дунё беҳтарин ба шумор мераванд.

Сабзӣ ҳам сабзавоти хушхӯр ва сервитамин аст.

Шумо ибораҳои «тирамоҳи заррин», «тирамоҳи серҳосил»-ро чӣ тавр мефаҳмед? Бо шарикдарсатон мубодилаи афкор намоед!

БОДИРИНГ ВА КАРАМ

(Афсонаи халқии немис)

Бодиринг ва карам то ин дам дӯстони ҷонӣ буданд. Боре онҳо барои оббозӣ ба наҳр рафтанд. Бодиринг филфавр ба об ҷаҳид. Карам то ҷомаи навадқабатаашро кашидан офтоб нишаст. Бодиринг дӯсташро дар об дуру дароз интизор шуда хунук хӯрд. Аз оби хунук пӯсти бодиринг ғадур-ғудур гашт. Аз ин рӯ бодиринг ғадур-ғудур аст.

Чистонҳоро ёбед:

Замин заранг аст,
Пистоқиранг аст,
Ҳар кас наёбад,
Марди гаранг аст.

Як ваҷаб қад дорад.
Сад қат ҷома дорад.

5 барги дарахтони мухталифро чамъ оваред.
Онҳоро ба варақи албоматон ба сифати гул
ширеш кунед.

Ба расми паррандаҳо назар афканед. Кадом паррандаро бо чашми хеш дидаед. Кадом паррандаҳоро медонед? Ба фикри шумо, паррандаҳои дар расм аксёфта дар кучо зиндагонӣ мекунанд? Овози онҳоро оё шумо шунидает? Барои такрор кардани овози онҳо ҳаракат намоед. Боз кадом паррандаҳоро медонед?

Хотираро мустаҳкам мекунем.

Маводи мухталифро ба болои парта паҳн намоед. Бигузур рафиқатон ба онҳо 5 сония назар афканед. Аз ӯ илтимос намоед, ки чашмонашро пӯшида маводи дидаашро ҳар чӣ бештар ба забон гирад. Барои мустаҳкамкунии хотира ҳамин тавр машқ кардан лозим аст.

*Чаро паррандаҳоро парвозкунанда меноманд? Ба фикри шумо онҳо фасли зимистонро дар кучо мегузaronанд? Дар бораи он маводи хондаатонро нақл карда диҳед.
Дар бораи паррандаҳо матнро қироат намоед.*

Зимистон ба кишвари мо аз шимол лаклак, зог, ўрдак ва дигар паррандаҳо паррида меоянд. Дар ҷангалзорҳои кӯҳӣ севгар ва заргилдоқро дидан мумкин аст. Онҳо бо маводи аз растаниҳо боқимонда ва ҳашарот озуқа мехӯранд.

Охири моҳи июл ё август ба кишварҳои гарм булбул, турна, фароштурук ва дигар паррандаҳо мераванд.

Сабаби рафтани онҳо дар ин мебошад:

— Рӯзҳои равшани тирамоҳ кӯтоҳ мегарданд ва онро паррандагон пай мебаранд.

— Ҳаво хунук мешавад, қишри замин ях мебандад, решаи дарахтон обро бад фуру мебаранд.

— Вақте ки хунуки сар мезанад, ҳашарот дар қабати пусти дарахтон, хок, зери барғҳо пинҳон мегарданд.

— Паррандагон аз хӯроки фаровон маҳрум мешаванд.

Тезгӯяк

Тиқ-тиқи соат,
Чиқ-чиқи гунҷишк,

...Ман олу хӯрам ту нок,
Ту нок хӯрӣ, ман олу.
Сангу сангча дар санглох.

Аз пластилин паррандаи дӯст-
доштаатонро созед.

РАСТАНИҶО

РАСТАНИҶ ВА СОХТИ ОНҶО

Чаро растани ба табиати ҷондор мансуб аст?
Қисмҳои растани расмро дар каттакҳо ҷойгир созед.

1.

р	з	а
---	---	---
2.

т	а	к	а
---	---	---	---
3.

б	а	л	г
---	---	---	---
4.

г	о	л
---	---	---
5.

м	р	р	а
---	---	---	---

Растани реша, поя (тана) барг,
гулу мева дорад.

Рӯзона таҳти таъсири равшани ва бо иштироки моддаи сабзи баргҳо «хлорофилл» гази карбонро фурӯ мебарад, ки тамоми организми ҷондор мебароранд ва оксиген ҳосил менамоянд, ки ҳама аз он нафас мегиранд.

Растани баробари ин қад кашида, дар он гул, баъд мева ҳосил мегардад: меваҳо, сабзавот, галла, зироти хӯрокӣ.

Кадом қисми растани дар болову кадомаш дар замин ҷойгир шудааст? Аҳамияти ин равобитро тавзеҳ диҳед!

Гули дӯстдоштаатонро дар дафтари корӣ кашада, ранг кунед (саҳ. 14).

Дар маҳалли истиқоматиатон растаниҳои гуногун-хел мерӯянд. Онҳо чӣ намуд доранд ва чӣ тавр номгузорӣ шудаанд? Онҳоро дар ҳаёт чӣ тавр истифода мебаранд? **Нақл намоед:** онҳо чӣ гуна ғоида меоваранд?

Растаниҳо ба чанд гурӯҳ тақсим мешаванд? Ҳисоб кунед. Онҳоро чӣ гуфта номбар менамоянд? Монандӣ ва фарқияташон дар чист? **Қиёс намоед.**

Ҳарфҳои заруриро ба катакҳои ҳолӣ гузоред!

1. Д □ □ □ □ х □ т.

2. Б □ □ т □ а.

3. А □ □ □ ф.

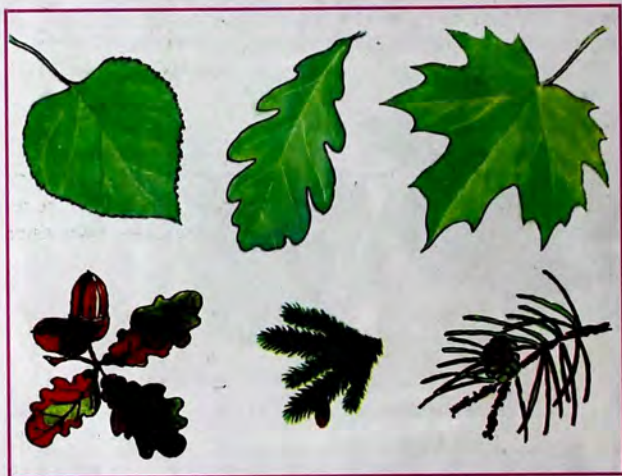
Растаниеро, ки танаи ғафс ва навдаҳо дорад, «даррахт» меноманд.

Дарахтон танаву навдаҳои сахтро моликанд. Навдаҳо аз замин тез сабзида, шоҳаҳоро ҳосил менамоянд. **Буттаҳо** танаи бисёр ва навдаҳои борик дошта, бештар ба замин наздиканд.

Растаниҳои хурдERO, ки пояи мулоиму чандирӣ доранд, **алаф** меноманд.

Ҳамин тавр, тамоми растани вобаста ба намуди беруниашон ба «даррахтон», «буттаҳо» ва «алафҳо» тақсим мегарданд.

Аз расм барги растаниро ёбед, ки дар шафати ҳавлиатон мерӯяд. Барои чӣ барги онҳо тобистон сабзу тирамоҳ зард мешаванд? Сабабаширо тавзеҳ диҳед.

Рақсему бозем,
Дар гирди арча,
Хурсандӣ созем,
Дар гирди арча.

Дарахтон ва буттаҳоеро, ки баргашон шакли сафҳа (пластинка)-ро дорад, паҳнбарг меноманд. Дар баргҳо оё рағчаҳо ро пай бурдаед? Ба воситаи рағчаҳо гизои зарурӣ ба растанӣ ворид мешавад.

Аз расмҳо дарахтони сӯзанбаргу паҳнбаргро ёбед. Онҳо монанданд ва ё фарқияте доранд? Ба чӣ монанд ҳастанд? Онҳоро чӣ гуфта номбар менамоем? Дар ин бора нақл намоед.

Баргҳои шаклашон шабеҳи сӯзанро сӯзанбарг меноманд. Аз ин рӯ, арча ва қоч (ель)-ро дарахтони сӯзанбарг меноманд.

Чистонро ёбед:

Зимистону тобистон
Дар бар дорад як чома.

Шохчаи арчаро месӯзанд ва бо дуди он биноро фаро мегиронанд. Моддае ҷудо мешавад, ки ҳаворо тоза карда, бактерияҳои маризоварро мекушад. Чунин хусусиятро сарпиёз, саримсоқпиёз (сир) ва барги чормағз дорост. Аз барги чормағз митта метарсад. Дар зери дарахти булут кайкро пайдо кардан мумкин нест.

Аз барги дарахтони сӯзанбарг расм тайёр кунед ва онҳоро ба варақи албоматон ширеш намоед.

Растаниҳоеро номбар кунед, ки дар расмҳо акс ёфтаанд.
Растаниҳо ба кадом гурӯҳҳо тақсим шудаанд? Сараввал
растаниҳои ёбӣ ва сипас маданиро номбар кунед.

Дарахтон

Ёбӣ

Маданӣ

Буттаҳо

Ёбӣ

Маданӣ

Алафҳо

Ёбӣ

Маданӣ

Растаниҳоеро, ки дар кӯҳу ҷангалзор, қад-қади дарёҳо, марғзор мерӯянд, ёбой меноманд.

Растаниеро, ки инсон махсус дар саҳро барои ба даст овардани озуқа ё худ зебогӣ дар хиёбонҳо, ҳавлиҳо, хонаҳо парвариш мекунад, маданӣ меноманд.

Барои чӣ барги гулҳои хонагӣ ба сӯи офтоб менигаранд? Сабабаширо ёбед.

Растаниҳои дар расмҳо аксёфта-ро доругӣ меноманд, ки барои табobati маризиҳо истифода мебаранд.

1. Гулҳои сафеди **бобуна** ҳарорати одами маризро паст мекунад.

2. Шарбати **настаран** барои табobati ҷигару гурда истифода мешавад.

3. Шарбати **ангатро** барои табobati маризии меъдаву рӯдаҳо истифода мебаранд.

Меваҳои дӯлона, олуча, анор, зардолу хусусияти табобатиро доранд.

Растаниҳои доругиро дар кучо мушоҳида кардан мумкин аст? Онҳоро чӣ тавр истифода мебаранд? **Нақл** кунед. Онҳоро аз расмҳо дарёбед.

Бисёр одамон дар хонашон гул парвариш мекунад. Дар хонадони шумоён оё ягон навъ гулро мерӯёнд? Онро чӣ тавр парвариш менамоянд? Нақл намоед.

Гулҳои дар расмҳо аксёфтаре номбар кунед. Аз гулҳои хонагӣ чӣ гуна навъе ҳаст?

1. Алоэ

2. Бунафша

3. Анҷабар

Матнро қироат намоед. Ба писарбача ва духтарбачае, ки дар паҳлӯяшон менишинанд, ин қоидаҳоро бозгӯ намоед. Ба онҳо акси гулҳоро нишон диҳед. Ба саволҳои онҳо ҷавоб гардонед.

Гулҳои хонагӣ ҳавои хонаро тоза намуда, ба он ҳусни тоза мебахшанд. Ин ағъана аз мамлакатҳои иқлимашон хунук, ки чун доруғии хона маъмул буд, ба мо расида омадааст? Оқибат, растаниҳоро барои зебогӣ ҳам парвариш мекардагӣ шуданд. Гулҳоро чун тӯҳфаи гаронбаҳо тақдим ҳам мекунанд.

Барои он ки растаниҳо худро хуб ҳис карда, мариз нашаванд, қоидаҳои дар хона парвариш кардани онро қироат намоед:

— зарф ба гул мувофиқи ҳаҷмаш бояд мувофиқат кунад;

— хоки гулҳои хонагӣ мудом бояд намнок, нарм ва ғизонок бошанд;

— ҳарорати хона барои гулҳо зимистон $+15^{\circ}$ ва тобистон $+20^{\circ}$ дараҷа бояд бошад;

— ҷанги гулҳоро бо латтаи нам тоза намоед.

КОРИ АЙБ

Дар як харак ду мактабхон нишас-
таанд. Сӯҳбаташон хеле тафсон, як
даҳон гап мезананду як дона писта
шикаста, пӯчоқашро ба замин ме-
партоянд. Аз пӯчоқи писта гирду
атрофашон аллакай пур шудааст.

Дар паҳлӯи ҳамон харак дар масо-
фаи ним метр аз онҳо қуттии ахлот гузошта шудааст.
Мусоҳибон онро намебинанд ё худ дидан намехоҳанд.
Аммо ба ин воқеа бодикқаттар назар кунем, мебинем, ки
айби ин ду нафар хурд нест.

*Ин рафтори ду мактабхонро чӣ тавр арзёбӣ меку-
нед?*

Гули офтобпараст аз субҳи содиқ ба шарқ, ба
тулӯи офтоб нигаронда мешавад. Бегоҳӣ ба ғарб ба
сӯи офтобшинам тоб меҳӯрад. Аз ин рӯ онро
офтобпараст меноманду аз тухмии он равған, ҳалво
мегиранд, пистаро бисёриҳо шикаста меҳӯранд.
Пояи хушки офтобпарастро ҳамчун сӯзишворӣ
истифода бурдан мумкин аст.

Ҷавоби чистонҳои мазкурро дарёед?

Кулчаяки бомаза,
Дар офтобак мепаза,

Донаҳояш равғанин,
Ҳалвояш хеле ширин.

ҲАЙВОНОТ

Дарҳои
7-8

ҲАЙВОНОТИ ВАҲШӢ ВА ХОНАГӢ

Ҳайвоноте, ки дар расмҳо акс ёфтаанд, дар кучо зиндагонӣ мекунанд? Онҳоро оё ба ду гурӯҳ ҷудо кардан мумкин аст?

Дар расмҳо оё ҳайвонотеро пайдо кардан мумкин аст, ки дар шафати шумоён зиндагонӣ мекунанд? Номҳои онҳоро ба забон гиред. Дар бораи ғамхориатон ба онҳо нақл кунед!

Аз пластилин тарҳи ҳайвони дӯстдоштаатонро сохта бинед. Он барои чӣ ба шумо мақбул аст. Нақл намоед.

Ҳайвонотро, чун паррандагон, моҳиҳо, курбоққаҳо, морҳо, гургҳо, рӯбоҳҳо, шеру палангҳо, ки дар ҷангалзору кӯҳсор зиндагонӣ карда, бидуни кӯмаки одамизод ҳаёт ба сар мебаранд, **ҳайвоноти ваҳшӣ** меноманд.

Ба ҷумлаи **ҳайвоноти хонагӣ** модаговҳо, гӯсфандон, мурғҳо, гурбаву аспҳо ва ғайра мансубанд. Онҳо яқоя бо инсон умр ба сар мебаранд.

Ҳайвоноти хонагӣ ба инсон шир, гӯшт, равғану қаймоқ медиҳанд.

Занбӯри асал асал медиҳад. Аспу хар ҳамчун воситаи нақлиёт истифода мегардад.

Мушҳо, тортанакҳо, нонхӯракҳо ба ҷумлаи ҳайвоноти хонагӣ мансуб нестанд. Онҳо дар таҳхонаҳо, шифту сақви хонаҳо, ахлотхонаҳо зиндагонӣ мекунад. Рафтор, тарзи зиндагонии онҳоро олимон ҳатто дар лабораторияҳо озмуда мебинанд.

Чистонҳо:

Охурчаи пастак,

Хӯтукчаи мастак.

Аз ин ҷо то Бухоро хона дорад,

Басе нуқлу мавизу дона дорад.

(*тбш*)

Матро хонед ва ба саволҳо ҷавоб гардонед!

Кит

Кит ҳайвони обии калон аст. Вай дар баҳр ва уқёнусҳо зиндагӣ мекунад. Дарозии кит бисту панҷ метр ва аз он ҳам зиёдтар мешавад. Вазнаш яксаду бист ҳазор килограмм ва аз он ҳам бештар мешавад. Ба даҳони кит як қайқи чилкаса ҷойгир шуда метавонад. Китро барои равғанаш сайд мекунад. Ҳар як кит аз бисту ду ҳазор то сӣ ҳазор килограмм равған медиҳад.

Кит чӣ гуна ҳайвон аст? Кит дар кучо зиндагонӣ мекунад? Вазнаш чӣ қадар аст ва ба кадом миқдор равған медиҳад?

АСП ВА ХАР

Аспе дар як марғзори васеъ ва сабзу хуррам бофароғат мечарид. Марғзор ҷои хубе буд. Худро озод хис мекард. Шикамаш доимо сер буд. Парвоя надошт.

Вале боре гузари харе ба он ҷо афтод. Хар дид, ки марғзор хеле васеъ аст, алафаш ҳам бисёр асту ҳам ба вай ва ҳам ба асп мерасад. Ва ӯ қарор дод, ки дар ин ҷо бимонад. Ин ба асп маъқул нашуд. Вай мехост соҳиби яккаву ягонаи марғзор бошад. Аммо намедонист, ки харро ҷӣ тавр пеш кунад ва барои ёрӣ ба одам муроҷиат намуд.

— Агар туро лаҷом зада савор шавам, он гоҳ харро аз ин ҷо пеш карда метавонам, — гуфт одам.

Асп розӣ шуд. Одам ӯро лаҷом зада савор шуд.

Одам харро зада пеш кард. Лекин аз ҳамон вақт худи асп ҳаёти озодонаашро аз даст дод ва ба хизмати одам даромад. Вай то имрӯз чун хар ба одам хизмат мерасонад.

Аз маҷалла.

Қадам ҳайвонот хонагӣ номида мешавад?
Қадам ҳайвонотро ваҳшӣ гуфта ном мебаранд?

Санҷоб чалғӯза, чормағз, шукуфа (муғча), шохчай наврас ва меваи растаниро тановул менамояд. Вай аввали тобистон занбӯруғхоро ҷамъ оварда, хушк карда, онҳоро дар чалғӯзаи дарахтон пинҳон мекунад.

Харгӯш барои худ гизо тайёр намекунад. Тобистон бо алаф, пӯсту навдаҳои буттаҳои ҷавон, зимистон бо пӯстлохи дарахтон шикамашро сер мекунад.

Гургу рӯбоҳ зимистон хоб намекунад, ҳайвоноти нисбати худ сустро шикор менамоянд. Рӯбоҳ одатан мушҳоро зери барф ҷустуҷӯ менамояд, ҷои зисти доимӣ надорад, дар хонаи партофтарафтаи дигар ҳайвонот умр ба сар мебарад.

Хирс, қашқалдоқ, суғур ба зимистон гизо тайёр намекунад. Онҳо тобистону охири тирамоҳ дар тан раванг ҷамъ оварда, зимистон дар хонаву маъвои худ хоб мекунанд.

Суғур лонаи ниҳоят ҷуқур кофта, онро ба ҷанд қисм тақсим менамояд, «хоб-

гоҳаш»-ро бо алафи хушк пур мекунад. Вай дар тӯли шашмоҳ дар зери замин хоб мекунад. Ба ягон ҷо намебарояд. Аз ин рӯ, беҳуда намегӯянд: чун суғур хоб мекунад.

Чистонхоро ёбед:

Аз кӯҳ баромад мири ганда,
Сар то қадамаш ҷомаи ҷанда

Лоласурхак,
Ағбаҷаҳак.

ҲАЙВОНОТИ ХОНАГӢ

Оилаатон ва ё шиносҳоятон чӣ гуна ҳайвоноти хонагиро парвариш менамоянд? Ҳайвоноти хонагӣ ба кадом гурӯҳҳо тақсим мешаванд? Ҳайвоноти хонагиро бо кадом гизо парвариш мекунанд? Онҳоро чӣ тавр нигоҳубин менамоянд? Дар ин бора нақл намоед.

Гӯшт ва шир озӯқаи асосии чорводорон аст. Ҳатто бачагон хуб медонанд, ки ин ё он узви чорворо **чилиқ** меноманд. Вақте ки гӯштро мепазанд, **ӯстукан** (устухон) — таоми гӯштинро пешкаш мекунанд.

Дар саҳифа расми чанд ҳайвонот дода шудааст. Ҳисоб кунед ва би-гӯед, ки онҳо чандтоянд? Чӣ ном мебаранд? Овози ҳайвоноти дӯстдош-таатонро тақлид намуда, рафтора-шонро нишон диҳед.

Ҳар кадом ягон нақш: асп, сағ, модаговро ба иҷро расонед.

ҲАВЛӢ-БОҒИ ҲАЙВОНОТ

Дар як тараф катакҳои қатор буд, ки дарунашон харгӯшу харгӯшчаҳои зебо зиндагонӣ мекарданд. Дар поёни он мурғакони ҳаррангаи хушрӯе ҷойгиранд. Дар болохона кабӯтарҳои бисёре, ки ҳар замон мепариданд, менишастанд. Дар дигар тараф офилхонаи калони барҳавое буд, ки дар он гӯсфанду баррачаҳо, бузу бузғолаҳо меҳобиданд. Дар тағи долон як қафаси кабк овезон. Алқисса, ҳавлии бобочонам гуёе боғи ҳайвонотро ба хотир меовард.

Аз маҷалла

Шинад – қадбаланд,
Хезад – пакана.

(сағ)

Аз калонсолон пурсед, ки масалан чун устукан каллаи гӯсфанд ё худ ҷомбош ба кӣ пешкаш мегардад, Чун одат меҳмонро бо чӣ меҳмон мекунад?

Модагову гӯсфандон, бузҳо дар чарогоҳ мечаранд, мурғу мурғобӣ, гозу мурғи марҷон аз ҷӯю заҳбур, каналҳо гизои худро пайдо мекунанд.

Тирамоҳ вақте ки алафҳо мехушканд чорворо бо ему хошок парвариш менамоянд.

Ҳайвонот зимистон дар ҷои гарм нигоҳ дошта, онҳо алафи хушк ва хошоки дағал мехӯранд.

Ҳайвоноти хонагӣ ба инсон ба тезӣ унс мегирад ва ишораи онро ба осонӣ дарк менамояд.

Тирамоҳ ҳайвоноти хонагӣ ҳам чун ҳайвоноти ваҳшӣ мӯю пашми худро тағйир медиҳанд.

Ҳайвоноти хонагӣ гӯшт, равған, шир, пашму пӯст, тибит медиҳанд. Аз шир айрон, қаймоқ, қурут, чолоб тайёр мекунанд.

Аз шири байтал қимиз омода мегардад, аз гӯшташ бешбармоқ ва дигар таоми хонагӣ тайёр мекунанд.

Қўтос дар кўҳсори баланд зиндагӣ мекунад. Дар бораи он чизи донистаатонро нақл кунед.

Чаро одамон аспро парвариш мекунад? Оё шумо ба асп савор шудаед? Дар бораи асп чизи доништаатонро нақл намоед!

Фарқияти синну соли ононро номбар кунед.

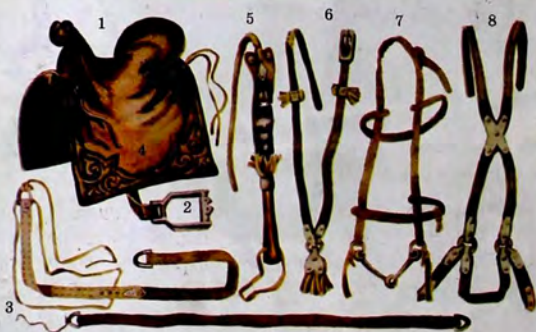
Агар ба асп савор шавед, роҳ кӯтоҳ мегардад, бо он борро ҳам мекашонанд, чун воситаи нақлиёт ҳам хизмат расонданаш мумкин.

Одамонро, ки аспонро барои давондан омода месозанд, «чапандозон» меноманд.

1. Той.
2. Яксола.
3. Дусола.
4. Сесола.
5. Панҷсола (асп).

Аз расм мувофиқи тартиби рақамҳо анҷоми аспро номбар кунед:

1. Зин.
2. Гургӣ.
3. Қамчину нӯхта.
4. Болин.

5. Лаҷом.
6. Камарча.
7. Рикоб (узангӣ).
8. Пордум.

Барои чӣ одамон сагу гурбаро мепарваранд? Шумоён оё саг ва ё гурба доред? Лақаби сагу гурбаҳоятон чист? Нақл кунед.

Ба инҳо ҷавоб гардонед: Гурбаи мошон шаш бача доштаст, яктои онро зардак номидааст... Номи гурба-чаҳои дигарро худатон мустақилона гузored.

1

2

3

4

Меравад-меравад, галбер барин
чойро гирифта хоб мекунад?

5

1. Саги тозии Гамилтон
2. Саги тозии немисӣ
3. Тайгани қирғизӣ

4. Гурбаи сиамӣ
5. Гурбаи амрикоӣ

Саг дӯсти инсон мебошад. Тамоми чизу чораи хонаро аз паррандагони мухталиф ҳимоя мекунад. Ҳифзи хонадон ҳам дар зиммаи ӯст. Ба шикорчиён ҳамроҳӣ мекунад. Сагро барои иҷрои бисёр амалҳо ёд додан мумкин аст. Фармонҳои «овару бар»-ро иҷро мекунад. Сагҳои тозӣ ба милиционерон дар бобати доштани қонуншиканҳо кӯмак мерасонад. Тайганҳои қирғизӣ шикорчиёни чолоку зираканд.

Гурбаҳо дар назди инсоне шуданро дӯст медоранд, ки мудом ӯро сила мекунад. Гурбаҳо дар хонадонҳо зиндагонӣ карда, муш ва калламушҳоро бераҳмона қир мекунанд.

ТАБИАТ ДАР ЗИМИСТОН

(Сайёҳат)

Дарсҳои
12-13

ТАБИАТИ БЕЧОН ДАР ЗИМИСТОН

Нишонаҳои айёми зимистонро аз расмҳо доништа гиред. Барои чӣ дар зимистон ҳаво сард аст?

Чаро «Соли нав»-ро таҷлил менамоянд? Дар ин расмҳо чиҳоро мебинед? Нақл кунед. Фарқияти байни табиати ҷондору бечони табиатро аз расмҳо номбар кунед.

Матнро бодикқат хонед:

Дар бешазорҳои Қирғизистон хирсҳои вомехӯранд, ки вазнашон аз 300 килограмм зиёдтар буда, гизояшон мева, реша, чормағз, чалғӯза, инчунин ҳашароту ҳазандагон аст.

Хирсҳо аз тирамоҳ то охири баҳор ба хоби зимистона мераванд. 30—40 сол умр мебинанд.

Бигӯед, чаро дар зимистон растаниҳо дар зери барф сабз боқӣ мемонанд? Баъди мутолиаи матн сабабаширо бигӯед.

Дарахтони сӯзанбарг, галладона, баргҳои бехмеваҳои зимистон сабзанд. Дар атрофи онҳо сӯзанбарги хушқу сиёхро дидан мумкин аст. Он маънои маҳви сӯзанбаргҳои кӯҳна, сабзидани баргҳои навро дорад.

Зимистон дар гирду атрофи дарахтони паҳнбарг меваву гунҷаи онҳоро дидан мумкин аст. Масалан, меваи сурхиаш баланди губайраро дидан мумкин аст. Меваи ангатро зимистон ба мақсади таъабат ҳам меоваранд. Дар киштзор дар зери қабати ғафси барф растаниҳои сабзро мушоҳида кардан мумкин аст. Ба туфайли қабати ғафси барф растаниҳоро хунукӣ наметананд.

Помидор, пиёз, бодиринг ва як қатор гулҳоро зимистон дар гармхонаҳо парвариш мекунанд.

Матро аз ҳаёти ҳайвонот қироат намоед.

Гурм — гӯсфанди кӯҳӣ, нисбати бузи куҳӣ чанд маротиба калонтар аст. Шохи наринаш мустаҳкам, чун спирал печида, ба берун ба боло нигаронда шудааст. Бо ҳаракатҳои ҷозибанок наринашон бартариати нерӯшонро нисбати дигар намоиш медиҳанд.

Чайрон — бузи даштӣ бо намуди зебо ва чашмони чуқури сиёҳаш диққатро ҷалб месозад. Як вақтҳо онҳо боғҳои қасри амирон ва подшоҳонро зеб додаанд.

Оху — дар маҳали куҳсору ҷангалзори Қирғизистон зиндагӣ мекунад Алаф меҳӯрад. Зимистон барги дарахту буттаҳоро хӯрда, аз зери барф хошоки хушкро меёбад.

Хуки ёбой — ҳайвони тезгарди монанди хукҳои хонагин танааш чорпахлӯ. Хусусияти муҳими он фуки дарози ба тезӣ ҳискунандаи бӯй аст.

Мурғи даштӣ — паррандаи зебо аз гурӯҳи паррандагон. Дар қамишзорҳои соҳилҳои ҳавзаҳои об ва дарёҳо зиндагӣ мекунад. Юнониёни қадим ба вай чунин ном гузоштаанд. Мувофиқи ривоятҳо ин паррандаро аз мустамликаи гурҷии Фазиси худ аз Колхида аргонавтҳои машҳуре овардаанд, ки барои пӯсти тиллоӣ шино карда буданд.

Зимистон дар кишвари мо аккаи думдароз, зог, майна боқӣ монда, зогҳои зард паррида мераванд. Галаи саъбагон физо-тухми растаниҳоро ҷустуҷӯ менамоянд. Бисёр вақт фотимаҷумҷуқро дидан мумкин аст. **Кабутар**, зогҳо ва **гунҷишқҳо** аз шафати манзили одамон физо пайдо карда, яқоя бо онҳо зиндагонӣ менамоянд.

ПИРИ ХИРАДМАНД

Муйсафедде умр ба сар мебурд, ки аллома, ширингуфтор ва ғамхор буд. Вай барои фароҳам овардани шароит ба ҳаёти ҳайвоноту наботот мекӯшид, алалхусус сари бачағони ятимро бештар сила мекард ва пешгӯиҳо менамуд.

Аз ин рӯ, ўро пири хирадманд меномиданд ва дар ҳаққаш ривояту ҳикояҳо иншо меёфтанд. Ана, яке аз насихатҳои ӯ:

Ростгӯй, боодобӣ, забони хуш, рӯи хандон, ғамхорӣ ба ҳайвоноту наботот, инсон одати неки инсон аст. Барои амалӣ гардондани он аз бачағӣ мебояд кӯшиш намуд. Некӣ, дӯстӣ, ёрӣ, меҳру муҳаббат тӯшаи ҳаётии инсон бояд бошад. Агар ба ҳайвоноту наботот, инсон ғамхор бошад, ҳеҷ гоҳ хорозор намешавад.

Ҷавонони киромӣ, аз ҷавонӣ,
Биёмӯзед тарзи зиндагонӣ.

Ба ҳулқи неку бо одобу кирдор,
Шавад ин халқу давлатро сазовор.

Матн оё ба шумо маъқул шуд. Шеърро аз ёд кунед.

ТАНДУРУСТӢ ВА БЕХАВӢ

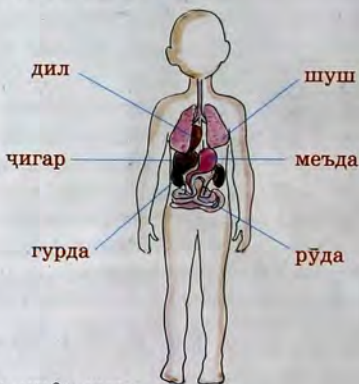
Дарсҳои
1-2

ТАНДУРУСТӢ

Барои чӣ мо шабона хоб меравем? Баъди аз хоб хестан бо чӣ машеул мегардед?

Кори иҷрокардаатонро бо навбат гуфта диҳед. Машқҳои тандурустиро намоиш диҳед.

Қисмҳои тана: сар, гардан, дастон, пойҳоро ба якдигар нишон диҳед. Онҳо барои чӣ заруранд ва чӣ фаъолиятро ба иҷро мерасонанд? Нақл намоед.

Нишон диҳед, ки дил, меъда, чигар, гурдаатон дар кучо ҷойгир гаштаанд?

Маънии мақолро маънидод созед.

Тани сиҳат — беҳи давлат.

Муштатонро нишон диҳед. Дили шумо аз рӯи ҳаҷм ба муштатон баробар аст. Он баробари ба камол расидани шумо калон мегардад, пурқувват мешавад.

Матнро қироат намоед.

Микробҳоро оё шунидаед?

Агар шунавида бошед, онон мари-зиҳоро ба вучуд меоваранд. Микробҳо ба организми инсон ба воситаи ҳаво ва гизо дохил шуда, ба хун мегузаранд ва бо захри худ боиси тез сар задани маризиҳо мегарданд.

Агар бо заррабин як чакра хуни инсонро муоина кунед, чўбчаҳои бисёри качу килебро мебинед, ки микробҳо — бедоркунандағони маризӣ мебошанд. Дар хуни ода-ми солим онҳоро намебинед.

Грипп

Агар шахс бо грип захролуд шавад, ҳарораташ баланд гашта, суст мешавад.

Бинӣ баста шуда, месулфад, мадор меравад, иштаҳа кунд мегардад. Сар сахт дард карда, баъзан ҳолати қайткунӣ рӯй медиҳад.

Агар шумо бемор шавед, дигаронро захролуд накунед. Вақте ки месулфед, атса мезанед, ҳаракат кунед, ки бо рӯмолча ё даст даҳону биниатонро руст намоед.

То сиҳат нашавед, ба мактабу меҳмондорӣ наравед!

Қоидаҳоро бо маслиҳати волидон қиёс намоед

Дар ҳавои намнок барои он ки шамол нахӯред, либоси гарми пахтагин ё пашминро пӯшед.

Агар зери борон монда, либосатон нам гардад, ба хона омада онро ба тезӣ бо либоси хушк иваз намоед.

Ҳаракат кунед, ки дар баратон либосу пойафзоли нам набошад.

Агар касе шамол хӯрда бошад, аз он захролуд шудан мумкин. Аз ин рӯ, эҳтиёткор бошед!

Ҳангоми мактабравӣ дар роҳ ба шумо кадом нишонҳои роҳ вомехӯрад? Онро барои чӣ мегузоранд? Онҳо чӣ маънӣ доранд? Нақл намоед!

Чарогаки раҳнамо

Шаҳри калон-шаҳри мо,
Пури мошин кӯчаҳо.
Чӣ хел карда гузарем,
Аз чорраҳа бачаҳо?
Роҳ нишон диҳад ба мо.
Чарогаки раҳнамо.

Сурхаш мегӯяд: исто,
Бигузарад мошинҳо!
Зардаш мегӯяд: даррав
Ба гузаштан тайёр шав.
Сабзаш даргирад агар,
Марҳамат, акнун гузар.

Наримон Бақозода

- ИСТЕД!
- ТАЙЁР ШАВЕД!
- ГУЗАРЕД!

Бозии нақшдорро ичро кунед!

*Ба нақлиёт бо кадом навбат одамон ворид мегарданд?
Ба фикри шумо кӣ бояд гузашт намояд?*

Чор донишомӯз якҷоя машварат карда, якеатон ҷавоб гардонед.

Дар расмҳо чӣ гуна роҳҳоро мушоҳида мекунед?

Дар ин роҳҳо чӣ тавр бояд ҳаракат намуд?

Тарҳи чароғаки раҳнаморо офаред.

Мақолро тавзеҳ диҳед: **Эҳтиёткорро худо мададгор аст.**

Чизу чораи дар расм аксёфтаре номбар кунед. Онҳо барои чӣ заруранд? Шумо оё аз онҳо истифода мебаред? Яхдон барои чӣ лозим аст? Маҳсулоти дар он маҳфузро мо чӣ тавр истифода мебарем? Агар тасодуфан ягон ҷоятонро буред ё сӯзед чӣ бояд кард? Нақл намоед.

Қоидаҳои беҳатарии техникӣ

Ҳеҷ гоҳ асбобҳои барқӣ, аз он ҷумла даргиронаку розеткаро бо дастони тар надоред.

Бо оташ бозӣ накунед! Барои ба оташ наздик шудани хурдсолон роҳ нагузоред!

Ба дег ва дигар зарфе, ки об мечӯшад, наздик наоед.

Ба дасти хурдсолон корд, қайчӣ, сӯзан барин анҷомхоро надихед!

Бе розигии калонсолон доруро истеъмол нанамоед.

Дарзмолро танҳо аз дастааш доред!

Аз чизу чораи номаълум эҳтиёт бошед!

Барои он ки сӯхтор рух надихад, чӣ тавр рафтор намуд?

Фалокат дар зери пой аст.

Шумоён ба кадом кӯл барои оббозӣ меравед? Калонсолон ба шумоён дар бораи тадбирҳои беҳатарӣ дар зери об маслиҳат додаанд? Дар бораи онҳо нақл кунед.

Ба нишонҳои «Оббозӣ манъ аст». «Аз ишоратгоҳ ба он тараф гузаштан мумкин нест» доимо бодикқат бошед!

— «Дар болои санги нами дарёи сермағал рост наистед!»

— «Ба маҷрои пурталотуми дарё сар хам накунад. Афтоданатон мумкин аст». Шиновари ро ёд гиред!

Мақолро аз ёд кунед:

«Обро надида мӯза накашед».

«Оби маҳали ношинос хатарнок аст».

Халқ беҳуда намегӯяд: об забон надорад. Агар шумо ба маҳалли ношинос рафта оббозӣ карданӣ шавед, об дар хусуси хавфнок будани он ҷо шуморо хабардор карда наметавонад.

Дар кадом ҳолат ба рақами 102 занг задан мумкин? Он телефони кист? Агар роҳгум занед, ба кӣ мувоҷиат карданатон лозим меояд? Шумо оё милиционер шуданро мехоҳед? Дар бораи фаъолияти милиционерон чиро медонед? Нақл кунед.

МУНОСИБАТИ БАЙНИ- ҲАМДИГАРӢ ДАР ОИЛА

Шумоён бояд чӣ кор кунед, ки оилаатон аз фарзанди хуб доштанишон фахру гурур намоянд? Дар бораи вазифаҳои худ нақл намоед.

Мақоли мазкурро тавзеҳ диҳед: Фарзанди нағз – боғи падар.
Фарзанди бад – доғи падар.

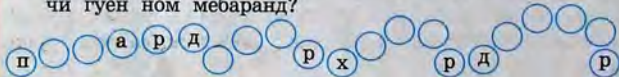

Одамони наздики шумоён-аъзоёни оила: волидон, бародарону хоҳарон мебошанд. Бо онҳо муомилаи маданиятнок намоед. «Маданиятнок» будан ин маънои меҳрубон, ҳаллол, эҳтиром кардани калонсолон, иззату икромии хурдсолон ва кӯмакрасони онҳо буданро дорад.

Ба одамони бегона дар кӯча муроҷиат нанамоед. Агар ягон хавфро аввалин шуда пай баред, ин корро карданатон мумкин аст. Он сӯхтор, захм бардоштани касе, садамаи нақлиёт шуданаш мумкин. Дар он сурат «Ёрии таъҷилий»-ро филфавр ҷеғ задан лозим меояд.

Шумоён вақти холиатонро чӣ тавр истифода мебаред? Ба фикри шумо корҳои хонагӣ ба зиммаи кӣ шомил аст? Меҳнатро оё ба кори писарбачагон ё духтарбачагон ҷудо кардан мумкин? Дар ин бора чӣ фикр доштаниатонро нақл кунед.

Сканвордро ҳал кунед. Шуморо аз рӯи он дар оила чӣ гуён ном мебаранд?

Барои бародари меҳрубон шудан кӣ бояд меҳрубон гардад?

Мақолҳои мазкурро тавзеҳ диҳед:

Шохи дарахти мевадор ҳам аст.

Одам аз гул нозук аз санг сахт.

ЗОДРҶЗ

Дарси 10

Агар шуморо соати 12 ба меҳмондорӣ даъват карда бошанд, кай меоед? Барвақт ё дер? Дар ин бора чӣ фикр доред? Нақл кунед?

Матни мазкурро хонда, нақшҳоро тақсим намоед.

— Салом Жохар!
— Салом! Шумо кистед?

— Ин ман. Эдин. Ман шуморо соати 12 ба меҳмонӣ даъват мекунам.

— Барои чӣ? Сабаб чист?

— Имруз зодрӯзи ман аст. Шуморо оё мунтазир шудан мумкин аст?

— Чӣ хел хуб. Жохар, ман шуморо бо зодрӯзатон табрик меғӯям. Барои муборакбодӣ албатта, меоям. Барои тақлиф ташаккур.

Оғтоб нисбати Замин калонтар аст. Оғтоб манбаи гармӣ ва равшанист. Сайёрае, ки дар он ҳаёт, об ва ҳаво ҳаст, ин Замин мебошад.

Тамоми мавҷудоти зиндаи замин ба ҳамдигар вобастанд. Алафу хошок барои парвариши чорво зарур аст. Одамон аз ҳайвонот барои худ гизо омода месозанд. Беҳуда халқи қирғиз чунин намегӯяд: «Аз замин чорвову нонро бипурс». Замин барои тамоми мавҷудоти зинда чун модари ғамғусор аст. Аз ин рӯ, Модар — Замин меноманд.

Як падару як модар,
Боқӣ ҳама бародар.

(Оғтоб моҳ ва ситорагон)

Биёд, таҷриба мегузаронем.

Барои ин дӯстат дар даст глобусро нигоҳ медораду шумо бо чароғ онро равшан мекунад. Онро Оғтоб фараз кардан мумкин аст. Агар мушоҳида кунед, чиро пай мебаред?

БАҲОР — АЙЁМИ БЕДОРШАВИИ ТАБИАТ

(Сайёҳат)

ТАБИАТИ БЕҶОН ДАР БАҲОР

Дарсҳои
12-13

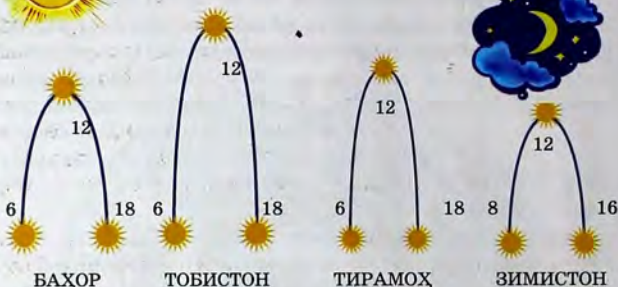
Нишонаҳои баҳорро аз расм дарёбед? Дар баҳор кадом
идро таҷлил менамоеанд? Нақш кунед.

Наврӯз — иди соли нав

21 март шабу рӯз баробар мешавад. Аз рӯи анъаноти халқҳои Осиё ҳамон рӯз Соли нав-Наврӯз оғоз меёбад. Ҳамон рӯз таомҳои миллӣ-суманак, ҳалим тайёр карда, одамон арча месӯзанд.

Офтоб дар кадом вақт аз ҷама баланд ҷойгир мешавад? Онро аз тарҳи мазкур мушоҳида кардан мумкин аст.

Дарахтон, аз қабили бодом, зардолу, шафтолу барвақт гул мекунанд. Баъди он бед, олуҷа, себ ва нок гул менамоянд. Гулҳои бойчечак, бунафша, лола, қизғалдоқ барвақттар мешукуфанд.

Барои чӣ ин растаниҳоро барвақтӣ мегӯянд?

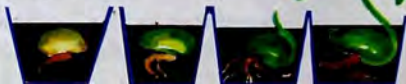
Сабабашон дар ин мебошад:

— барфи обшуда решаи онҳоро обшор мекунад;

— офтоб хокро хуб метафсонад;

— решаи ин растаниҳо — пиёзча дошта, онҳо тобиستاني сипаришуда аз моддаҳои ғизонок сер шудаанд.

Дар расм чӣ тавр нашгунамо ёфтани гулро мебинед. Он чӣ тавр сурат гирифта танаширо тавзеҳ диҳед.

Матнҳоро қироат намоед.

Шапалакҳо тухм гузошта, аз онҳо кирмакҳо ҳосил мешаванд.

Дар хонадони мо шапалакҳои хурд зиндагонӣ мекунанд. Кирмаҳои шапалакҳо либосу анҷоми аз пашм тайёршударо вайрон менамояд. Кирмаки себҳо аз тухмии ба гули себ гузошташуда пайдо гардида, баъд ба себ зарар мерасонанд.

Занбӯрҳо ба табиати ёбой фоидаи калон мерасонанд. Онҳо барои парвариши бачаҳои худ ҳашароти ниҳоят хурдро ба даст меоваранд. Занбӯрҳо ниҳоят пурқувватанд. Як занбӯрча нисбати вазни худ даҳ маротиба бештар борро кашонда метавонад.

Дар табиат бисёр ҳашаротҳо ҳастанд. Онҳо **пашшаҳо, хомӯшакҳо, сӯзанакҳо** мебошанд. Пашшаҳо тухми худро одатан ба гӯшт, ё дигар озуқа мегузоранд. Кирмаки пашшаҳо гӯшт ва дигар партовҳои ғизоиро тановул карда, ба пашша табдил меёбанд. Пашшаҳо манбаи паҳнкунандаи маризиҳои мухталифи гузарандаанд.

Хомӯшакҳо тухмҳои хурдаки худро ба ҳавзаҳои об мегузоранд. Аз тухм кирмакчаҳо пайдо шуда, дар ҳавзаҳои об умр ба сар мебаранд. Хомӯшакҳои аз онҳо ҳосилгардида хуни одамизод ва ҳайвонотро мемаканд. Як қатор намудҳои хомӯшак боиси паҳн кардани маризиҳои вараҷа мегарданд. Кирмакчаҳои хомӯшакҳоро моҳиҳо, кирмакашонро қурбоққаҳо, фароштурук ва дигар паррандаҳо истеъмол мекунанд.

Оруи асал шираи растаниҳои гулдорро ҷамъ оварда, ба асал мубаддал месозад. Асалро оруҳои коргар ҷамъ меоваранд. Кирмакҳои оруи асал, ки кирмакро мемонанд, бо асал бонӣ карда мешаванд.

Баҳорон ба кишвари мо кадом паррандагон паррида меоянд? Ба фикри шумоён онҳо чаро паррида меоянд? Дар ин бора чиро медонед? **Нақл намоед.**

Кадом паррандаҳои парридаояндаро медонед? **Номбар кунед** ва дар бораи онҳо чизи медонистаатонро **нақл намоед.**

Чаковак

Соч

Фароштурук

Зор

То барфҳо пурра об нашудан **шӯрнӯл**, баъд соч ва **чаковакҳо** меоянд. Онҳо кирмҳо ва боқимондаҳои партовҳои ҳосили гузаштaro истеъмом менамоянд.

Намуди аз ҳама бештар паҳнгардидаи **сочҳо** дар кишварамон ин сочи ҳинду — **майна** аст.

Сочҳо одатан наздики хонадонҳо ва саҳроҳо истиқомат карда, дар байни алафҳо гизо мекобанд. Онҳо гунчишкнор аз лонаҳояшон пеш мекунанд. Як соч лона ҳифз намояд, дигараш барои сохтани лона ба **чустуҷӯи масолех** мебарояд.

Чаковакро дидан душвор аст, вале дар саҳро овози онро шунидан, дар фазо акси хираи онро ба сифати нуқта пай бурдан мумкин аст.

*Дар даруни болине, ки сар мегузored, чӣ ҷойгир шу-
дааст? Нақл намоед!*

Дар паррандагони хонагӣ фасли баҳорон чӣ гуна тағйирот рух медиҳад. Нақл намоед.

Наринаи мурғро-хурӯс, модаашро мурғ меноманд.

Баҳорон мурғон барои чӯча баровардан тухмҳоро дар ҷои махсус болои алафи хушк пахш карда мехобанд. Онҳоро мурғони курк мегӯянд ва ноором кардан мумкин нест. Агар онро бо зӯрӣ пеш карда, ба тухмҳояш даст расонед, дигар ба лона барнамегардад. Тухмҳо маҳв мегарданд. Мурғон ба ҳарорати танаи худ барои кушодани тухмҳо кӯмак мерасонанд. Чӯчаҳо тухмро шикаста, берун меоянд.

Оё шумо медонед, ки мурғон ба чӯчаҳо чӣ тавр гизо ёфтанро меомӯзонанд?

Вақте ки мурғ барои бачагонаш гизо ёфт, онҳоро бо овози махсус даъват мекунад. Чӯчаҳо ба вай наздик омада, ба гизохӯрӣ сар мекунанд.

Агар ба зери мурғи курк тухми ўрдак ва ё ғозро гузored ҳам он то чӯча ҳосил кардан зер карда мехобад. Вақте ки ўрдаку ғозҳо ба камол мерасанд, ба шиноварӣ шурӯъ мекунанд. Дар он сурат ҳам мурғ ноором гардида, дод мезанад, ки паррандачаҳо ғарқ шуданашон мумкин аст.

Тамоми паррандагони хонагӣ ғалладона мехӯранд, ўрдаку гозҳо бошанд, дар об шино карда, растаниҳо ва ҳайвоноти хурди обӣ, аз он ҷумла моҳиҳои хурдро тановул менамоянд.

Ба паррандагони хонагӣ ба сифати гизо ҳатто гандумро ҳам медиҳанд. Оё шумоён истеъмоли гандумро аз ҷониби мурғон дидаед.

Паррандагони хонагӣ тухм, гӯшт, пату пар медиҳанд.

Дарҳои 17-18

ПАРРАНДАГОНИ ЁБОӢ

Паррандагон аз чӣ лона месозанд?

Барои он ки тухм гузошта, ҷўча бароранд, паррандагон дар маскани барояшон қулай, ўрдаку қоз ва мурғобии ёбӣ лонаи худро ба соҳилҳои дарёву кўлҳои ором ва дар ботлоқзор мегузоранд. Онҳо аз навдаҳои хушки алафу буттаҳо асоси лонаро ба вучуд меоваранд. Баъд барои таъмини гармӣ ба он алаф, пату пар, пашм мегузоранд.

Фароштурук лонаи худро аз лой дар шифти хонаи одамон, ҷои беҳавф аз паррандагон ва борон месозад. Одамон онҳоро «паррандагони муқаддас» меноманд ва аз ин рӯ, лонаи ўро вайрон намекунанд.

Зогҳо ва **шўрнўл** лонаи худро дар дарахтони баланд аз навдаҳо мегузоранд.

Аккаи думдароз лонаи худро аз навдаҳои саҳту хушк сохта, аз берун бо лой

пур карда, аз дохил пашму пат мегузорад.

Фотимаҷумҷуқ бо минқор лонаи худро аз пашму мӯйҳо месозад. Лонаи мазкур, ки ба кас остинро ба хотир меоварад, дар дарахти болои дарёи тезоб овезон мебошад.

«Куку» паррандаи махсус аст.

Вай дар мобайни моҳҳои баҳор ба кишвари мо омада, тобистон зиндагонӣ карда, баъд ба дигар кишварҳо парвоз мекунад. Барои маълум кардани манзили истиқомати худ он одатан «куку, куку» мегӯяд. Куку (олучахӯрак) тухми худро ба лонаи тайёри дигар паррандаҳо мегузорад ва онро лонаи худ мепиндорад. Бо кӯмаки дигар паррандаҳо бачаҳои худро мехӯронад. Бачаҳои куку аз лонаи волидон парвоз карда, дигар лонаҳоро ба мақсади гузоштани тухм ва ҳосил кардани бача ишғол мекунанд. Аз ин рӯ, халқ волидонеро, ки бо тарбияи фарзанди худ машғул шудани настанд, одатан «олучахӯрак» меноманд.

Бургут лонаи худро дар қуллаҳои баланди барои инсон ва ҳайвоноти дарранда дастнорас мегузорад. Бари лонаи бургут (уқоб) якуним метр мешавад, то ки бачаҳояш қаноти худро паҳн карда тавонанд. Бачаҳояшро бо гӯшти ҳайвонот мепояд. Гӯштро пора-пора карда, зери минқори бачагонаш мегузорад. Бургутҳо одатан ба лонаи худ 1-2 тухм мегузоранд ва дар ин бора халқ мегӯяд «пурқувватҳо кам бача мекунанд».

Баҳорон бисёр ҳайвонот насл мегузоранд. Санҷоб 3-9 бача мезояд. Баъди як моҳ чашмони онҳо кушода мешавад. Баъди сипарӣ шудани боз як моҳи дигар онҳо аз маъвояшон баромада, ба ҳаёти мустақилона шурӯъ менамоянд. Санҷоб лонаи паррандагонро вайрон карда, тухмашонро хӯрданаш мумкин аст. Аз ин рӯ, одамон барои онҳо гизои иловагӣ омода месозанд.

Харгӯшҳо моҳи апрел бача зоида, бо шири равғанини худ онҳоро гизо медиҳад. Харгӯшчаҳо калон шуда, алаф ва решаҳои дарахтонро меҳӯранд. Харгӯшбачаҳои партоф-тарафтаро харгӯшҳо чун бачагони худ бонӣ мекунанд.

Хирсҳо, суғурҳо ва қашқалдоқ аз хонаву маскани худ мебароянд. Хирс одатан соҳиби 2-3 хирсбачаи зимистон таваллуд кардааш мегардад. Баҳорон дар хонаи **рӯбоҳ** 4-6, баъзан 12 бача ба дунё меояд. Рӯбоҳ онҳоро дар тӯли 1-2 моҳ бо шири худ парвариш карда, баъд ҳайвоноти хурди хояндаро барои гизо меоварад. Бачагони рӯбоҳ ҳамроҳи вай давида, ба даст овардани тӯъмаро ёд мегиранд.

Гургон ҳам бачагони худро ба дунё оварда, онҳоро бо ширашон парвариш мекунанд.

Гурги нар барои фарзандони худ гӯшт меоварад, яъне дар ҳаққи оила ғамхорӣ мекунад. Вақте ки гурғбачаҳо ба воя мерасанд, гургон онҳоро ҳамроҳ ба шикор мебаранд.

Қурбоққа ва ғукҳо аввали баҳор тухми худро ба об дар шакли риштаҳои дарози намнок мепартоянд. Аз онҳо баъди муддате бачагони сиёҳчурдаи каллакалону думдор ҳосил мегарданд. Онҳо аз организмҳои хурди обҳои гизо гирифта, обро тоза мекунанд. Қурбоққа ва ғукҳои калон пашшаҳо, хомӯшак ва тӯқумшулукҳоро, ки душмани сабзавотанд, мехӯранд.

Сангуштҳо дар дашт зиндагонӣ карда, алаф мехӯранд. Вақте ки хавф сар мезанад, сарашон ва пойҳояшонро дар зери косахонаашон пинҳон мекунанд ва карахт мешаванд. Сангушт ниҳоят суст ҳаракат мекунад. Аз ин рӯ, шахсонеро, ки саросемагӣ зоҳир намекунанд, корро суст ба иҷро мерасонанд, бисёр вақт «сангуштгон» меноманд.

Хорпуштҳо дар ҷое, ки растаниҳои дарахтбобу алафҳо, занбӯруғҳо ҳастанд, зиндагонӣ карда, решаи танаи алафҳо, ғаллаву мева, занбӯруғ мехӯранд, аз хӯроки ҳайвонот низ ҳазар намекунанд. Хорпушт рӯзона хоб карда, шабона ба шикор мебарояд. Мору қурбоққа ва мушҳоро сайд менамояд. Хорпушт ширро дӯст медорад. Вақте ки метарсад, чун кулча кулӯла шуда, сижҳояш ба тараф паҳн мегарданд. Ва ин ўро аз даррандагон ҳимоя менамояд. Дар кучо

хорпушт зиндагонӣ кунад, мору мушро пайдо намудан душвор аст. Баҳорон 5-6 хорпуштбачагон ба дунё меоянд.

Калтакалос дар кӯҳсору дашт зиндагонӣ мекунад. Онҳо бисёр тез медаванд, ҳашаротҳоро меҳӯранд. Калтакалос одати зуд «партофтани» думи худро ҳангоми сар задани хавф дорад.

Сипас думи нав пайдо мекунад, ки онро ҷараёни таҷдид меноманд.

Ҳаёти халқ

Дарҳақиқат
3-4

Огози Батан – оила

Оила аз чӣ таркиб меёбад? Аъзои оилаатонро ба воситаи тарҳ қиёс кунед. Мақоми шумо дар кучоқ? Вазифаи шумо дар оила чист? Нақл намоед:

Бобо, момо

Модар, падар

Бобо, момо

Бародарон

Хоҳарон

Дар оилаи мо бисёр пайвандон – амакҳо, аммаҳо: бародарон ва хоҳарони падарамон дастҷамъона истиқомат мекунанд. Фарзандони онҳо ба ман аммакбачаву аммабача мебошад. Барои волидон фарзандони бародару хоҳарон ҷиян мебошанд.

Ин шеърро аз ёд кунед:

жавонони киромӣ, аз ҷавонӣ
Биёмӯзед тарзи зиндагонӣ.
Ба хулқи неку бо одобу кирдор.
Шавед ин халқу давлатро сазовор.

Маънои мақолу ҳикматҳоро тавзеҳ диҳед:

Ба чашми адаб нигар падарро,
Аз гуфтаи ӯ мапеч сарро.

Надонӣ ба доноён гӯш андоз.

Модар

Шамъу чароғи хонай,
Шодии ин замонай,
Байти хуши таронай,
Барои ман ягонай,
Модари гамгусори ман.

Г. Сулаймонова.

Дар мавзӯи «Оилаи мо» нақл
иншо созед.

Дар расмҳои поёни кадом пулҳоро мебинед? Онҳо чандтоянд? Ба фикри шумо дар онҳо портрети кӣҳо акс ёфтаанд? Пул барои чӣ лозим аст. Шумо оё аз пулҳо истифода мебаред? Аз онҳо кай истифода бурданатонро нақл намоед.

Қирғизистон чун дигар мамлакатҳо воҳиди пулии худро молик қаст. Он «сом» номида мешавад. Пулро ҳамчунин «валюта» ҳам меноманд.

Дулҳо коғазину маъданӣ (тангаҳо) мешаванд. Дар пулҳо сурати одамони машҳури мамлакат акс меёбанд. Пештар ба сифати пул аз рехтаҳои тилло, нуқра ва мис истифода бурда, сипас аз ин маъданҳо тангаҳои кулӯларо сохтаанд. Аввал дар Чин, баъдтар дар дигар мамлакатҳо пулҳои коғазин пайдо шудаанд.

Пул барои харидани манзил, чизу чора, либос, гизо зарур аст. Барои пулдор шудан одамон кор мекунанд.

Барои маҳфузияти пул бонкҳо ва кассаҳои амонатгузори амал менамоянд.

Дар расмҳои маркаҳои почтаи инҷиқос ёфтаанд. Аз байни онҳо маркаи Қирғизистонро дарёбед. Чӣ тавр доништа гирифтаед? Дар онҳо чӣ инҷиқос ёфтаанд?

Ҳамин тавр, ҳар як мамлакат соҳиби маркаи почтаи худист. Дар онҳо одамони машҳури ин мамлакат, воқеаҳои шавқовар ва ёдгориҳои ақсо худро пайдо намудаанд.

Аҳамияти ин зарбулмасалро фаҳмонда диҳед:

Ҳатто як порчаи замини ниёгон азиз аст.

БОИГАРӢ

ИҚТИСОДИЁТ

Дарси 7

Шумо калимаи «боигарӣ»-ро чӣ тавр мефаҳмед? Сарзамине, ки таваллуд ёфтаеду зиндагонӣ мекунед, то чӣ андоза бой аст. Дар ин бора чӣ фикр доред. Шумо оё калимаи «иқтисод»-ро шунавидаед?

Агар бигӯянд, ки иқтисодиёти мамлакат хуб аст, онро ин тавр фаҳмидан лозим: ҳаёти одамони мамлақати мазкур хуб аст.

Аз калонсолон дар бораи расмҳои дар пулҳои аксёфта пурсед. Бо шарикдарсон дар ин бора муободилаи афкор намоед.

Иқтисодиёти хуб маънои сарвати мамлакат — кишоварзӣ, саноат, сохтмон, нақлиёт ва корхонаҳои савдои онро дорад.

Ҳар як корхона андози мухталиф мебошад, ки он ҳам барои додани музди меҳнати коркунон, нафақапулии бобоён ва момоён харҷ мегардад.

Дар расмҳо хоҷагиҳои мухталиф акс ёфтаанд. Онҳоро номбар карда, дар бораи хоҷагии бо шумо шинос нақл кунед.

Барои фаъолияти истеҳсолоти (хоҷагии) дилхоҳ сӯзишворӣ лозим аст. Қадом намудҳои сӯзишвориро медонед?

Шумо калимаҳои «бозор», «мағоза», «маркази савдо»-ро чӣ тавр мефаҳмед? Бозору марказҳои савдои маҳалли истиқоматиатон чӣ ном доранд? Дар он ҷо чихоро мефурӯшанд? Шахсеро, ки бо савдои мол шуғл меварзад, чӣ ном мебаранд. Касеро, ки мол мехарад, чӣ мегӯянд? Дар ин бора нақл намоед.

Мо тамоми маводи заруриро аз мағозаву бозорҳо харид менамоем. Дар онҳо молу чизу чорае фурӯхта мешавад, ки дар кишвари худамон ва дигар мамлакатҳо тайёр гардидаанд.

Дар бораи молҳои нақл кунед, ки дар расмҳои мебинед.

Ба расмҳо дида андӯзед. Фарқи байни шаҳру деҳот дар чист? Онҳо чӣ монандӣ доранд? Дар шаҳр ё деҳоте, ки истиқомат доред, чӣ шавқбахш аст? Дар ин бора нақл кунед.

Дар деҳот одамон бо чорводорӣ, руëndани ғалла, меваву сабзавот шуғл меварзанд. Ин гуна маҳсулотро на танҳо сокинони деҳот мехаранд, балки онҳо ба бозору мағозаҳои шаҳр ҳам роҳ пеш мегиранд.

Дар шаҳр одамони бисёре иқомат мекунанд. Биноҳои баланд, фабрикаву заводҳо, осорхонаву театрҳо мавҷуданд. Шаҳрҳо дорои кӯчаҳои фароҳ, фаввораҳо, хиёбонҳо, варзишгоҳҳо, иморатҳои баландошӯна мебошанд. Мошинҳои муҳталифтамағ, автобусу троллейбусҳо ҳаракат менамоянд.

Дар шаҳру деҳоти маҳаллатон чӣ гуна молу маҳсулот истеҳсол мегардад? Дар ин бора нақл намоед.

Шумо оё номи одамони номдори шаҳру деҳоти худро медонед?

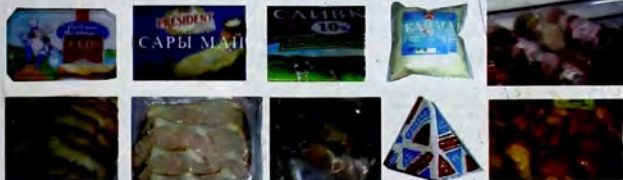
Аз калонсолон бо чӣ машҳур буданашонро пурсед ва дар ин бора дар синф дар дарс нақл намоед.

Озуқаворӣ аз чӣ тайёр мегардад? Хӯроки аз ҷама машҳури халқи қирғиз чист? Кадом хӯрокро хуш мебинед? Он чӣ гуна таъм дорад?

Озуқавории расмҳоро номбар кунед:

Маҳсулоте, ки аз гӯшту шир гирифта мешавад

Маҳсулоти галлагӣ

Нӯшокиҳо

Меваву сабзавот

Ширавор

Каймоқ, рағвани зард, айрон, чолоб аз чӣ тайёр карда мешавад? Дар ин бора нақл кунед.

Шегрҳоро аз ёд кунед.

Нон

Зеби дастархони мо,
Ҳурмати меҳмони мо.
Обрӯю эътибор,
Қуввату дармони мо.

Ҳаловати ҷон аст нон,
Қуввати дармон аст нон,
Зеби дастархон аст нон,
Меҳнати деҳқон аст нон.

Чиҳо пазад?

Ҷамилаҷон бадастуро,
Таом пазад барои мо.
Саҳар хезад, хамир кунад,
Кулча кунад, фатир кунад.
Чиҳо пазад вай аз хамир,
Аз ин муаммо ёбу гир.

Айронро тайёр кунед

Ширро ба дег андохта, ҷӯшонед, ба каноре гузошта, хунук кунед. Ба шири гарм ду қошуқи ошомиданӣ айрон (хамиртуруш) андозед. Сарпӯши дегро пӯшонед, бо ягон чиз печонед ва дар тӯли ду соат айрон тайёр мешавад.

Нақлиёт барои чӣ зарур аст?

Нақлиёт барои кашондани одамону борҳо зарур аст. Он нақлиёти автомобилӣ, ҳавоӣ, роҳи оҳан, обӣ, аробакашӣ мебошад.

Шумоён аз кадом намуди нақлиёт истифода мебаред? Мошинҳо ва қисмҳои эҳтиётии онҳоро аз чӣ омода месозанд?

Ҳавоӣ

Заминӣ

Обӣ

Зерзаминӣ

Нақлиёти бинокорӣ

Нақлиёти боркашонӣ

Чистонро ёбед:

Аз ин ҷо то Ҳисор, Меравад қатор-қатор.

Қисмҳои велосипедро номбар кунед. Бо он дар кадом роҳ мегарданд? Қоидаҳои велосипедро нигоҳдоред?

Кӣ дар вазъияти фавқулодда ба кӯмак меояд?

Бачагон ба шумоён зарур аст, ки дар вазъияти фавқулодда ба чунин рақамҳо занг занед:

«101» – агар сӯхтор сар занад.

«102» – агар шумо гувоҳи ҷиноят ё садамаи автомобил гардед.

«103» – ин рақамҳои ёрии таъҷилист.

«104» – агар бӯи газро ҳис кунед.

«161» – умури наҷотдиҳӣ.

АЗ МАСНУОТИ ТАБИЙ ЧИҶОРО ТАЙЁР МЕКУНАНД?

МАСНУОТИ ТАБИЙ

Асбобу анҷоми гирду атрофи мо аз кадом маснуоти табиӣ тайёр мегарданд? Анҷоми дар расмҳо аксёфта аз чӣ омода шудаанд?

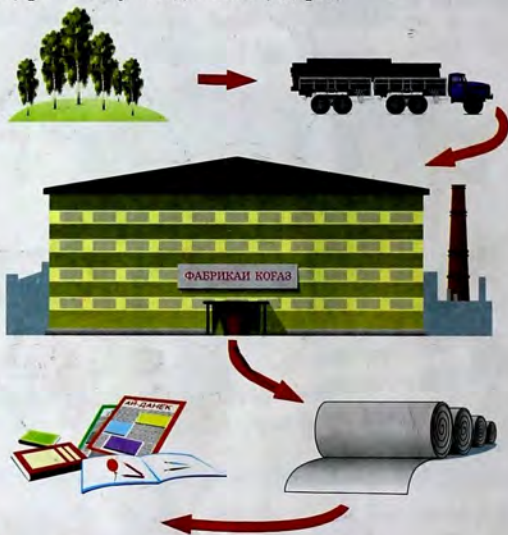
Расмҳои аксёфтаре ба чанд гурӯҳ тақсим кардан мумкин аст?

Ба маснуоти табиӣ чӯб, хок, сангҳои мухталифи бинокорӣ, ороишӣ ва қимматбаҳо мансубанд. Аз онҳо заводу фабрикаҳо маҳсулоти мухталиф тайёр мекунанд. Масалан, зару зеваре, ки дар расмҳо акс ёфтаанд.

Фикр кунед: барои тайёр кардани китоб чӣ зарур аст?

Барои ин одамони зиёд лозиманд, ки ҷангал мепарваранд, чӯб тайёр карда, коғаз мегиранд, дар он матни китобхоро чоп мекунанд. Китобҳои дарсӣ ва дигар китобхоро тозаву озода нигоҳ доред.

Аҳмад аз хоб бедор шуда дид, ки модараш варақи тақвими мебаронад.

Ӯ ба тааҷҷуб афтод: шумо аз ман надарондани китобро талаб мекунеду аммо худатон варақи тақвими мебаронед.

Аз рӯзнома.

Дар кишвари мо пахтаро дар кучо мерӯёнд? Растани мазкур ба мо чӣ медиҳад? Либоси ту оё аз газвори пахтагин омода шудааст? Нақл кунед. Мувофиқи расм ҳикоячое таҳия созед.

Пахтаро дар Араван, Бозоркӯрғон, Қорасув, Ноокен ва Сӯзак мерӯёнд.

Пахта ба мо нах, равған, кунҷора ва ҳамчунин сӯзишворӣ медиҳад.

Кадам ҳайвонот пашм медиҳад? Барои чӣ гӯсфандро бонӣ мекунанд? Гӯсфандро чӣ тавр метарошанд ва пашмро аз нав кор менамоянд? Аз пашм барои хонадон чӣ омода месозанд? **Нақл намоед.**

Аз калонсолон бигурсед, ки қолини миллии қирғиз-ширдак чӣ тавр тайёр мегардад.

Пойафзоли ту аз чӣ тайёр шудааст? Чармро барои пойафзол аз чӣ омода месозанд? Аз чарм чиҳо тайёр мекунанд? Аз рӯи расм ҳикоячае таҳия кунед.

Дар расмҳо чӣ акс ёфтаанд? Масолехро номбар кунед. Чӣ акс ёфтаниро шумуред. Оре, онҳо масолеҳи бинокорианд.

50

Одамон дар хонаҳое, ки аз масолеҳи гуногун сохта шудаанд, зиндагонӣ мекунанд. Хонаҳои дар расм аксёфта чӣ гуна фарқият доранд? Нақл кунед. Ибораи «хонаи ту — маъвои ту»-ро чӣ тавр мефаҳмед. Барои чӣ ҳангоми сохтмони хона ба меъморон муроҷиат мекунанд? Дар сохтмони манзил боз кӣҳо иштирок менамоянд. Нақл кунед.

Аз кадом маснуоти табиӣ қисмҳои юрта омода мегардад? Он дар расм оё акс ёфтааст? Оё ба юрта ворид шудаед?

Кадам чиҳозотро пай бурдаед. Ҳикоя кунед.

Шеърро бо шарикдарсатон якҷоя хонед. Қофиялашро ёбед.

Таътили Норӣ

—Омад тобистони соз,
Таътили дуру дароз.
Бигӯ, Норичон, бигӯ.
Чӣ нақшаҳо дорӣ ту?

Нағз медонед шумо,
Айни гармии ҳаво
Истироҳат бояд кард,
Хобу роҳат бояд кард...

Гулчехра Сулаймонова

Супориш барои тобистон: зухуроти табиатро назорра кунед. Аз маснуоти табиӣ: сангҳои зебо, баргу наздаи растанӣ ва меваҳо барои коркард мавод ҷамъ оваред.

МУНДАРИҶА

Чоряки I

Қирғизистон — Ватани мо	3
Нишони шумо	5
Қирғизистон — республикаи соҳибхитёр	8
Табиат — олами атрофи мо	9
Табиат ва ашё	9
Табиати ҷондор ва бечон	11
Муносибати мо ба табиат	12
Зухуроти табиат	13
Фаслҳои сол	15
Ҳаво ва об	17
Обу ҳаво	19
Ҳарорат ва ҳароратсанҷ	21
Тирамоҳ — фасли неъматбахш	23
Табиати бечон дар тирамоҳ	23
Табиати ҷондор дар тирамоҳ	26

Чоряки II

Растаниҳо	30
Растани ва сохти онҳо	30
Гуногунхелии растаниҳо	31
Дарахтони сузанбарг ва паҳнбарг ..	32
Растаниҳои ёбӣ ва маданӣ	34
Растаниҳои хонагӣ	36
Ҳайвонот	38
Ҳайвоноти ваҳшӣ ва хонагӣ	38
Ҳайвоноти ваҳшӣ	41
Ҳайвоноти хонагӣ	42
Асл — ҷуғрофия инсон	45
Сағ ва гурба	47
Табиат дар зимистон	48
Табиати бечон дар зимистон	48
Табиати ҷондор дар зимистон	49

Чоряки III

Тандурустӣ ва беҳавфӣ	
Тандурустӣ	
Беҳавфӣ	
Беҳавфӣ хонадон	
Дар-об	
Муносибати байниҳамдигарӣ дар оила	
Зодруз	
Замин ва Офтоб	
Баҳор — айёми бедоршавии табиат	
Табиати бечон дар баҳор	
Табиати ҷондор дар баҳор	
Паррандагон дар баҳор	
Паррандагон хонагӣ	
Паррандагони ёбӣ	

Чоряки IV

Ҳайвонот дар баҳорон	
Ҳаёти халқ	
Оғози Ватан — оила	
Пул ва маркаи Қирғизистон	
Вонгарӣ	
Иқтисодиёт	
Савдо	
Шаҳр ва деҳот	
Олами маҳсулоти кишоварай ..	
Нақлиёт	
Аз маснуоти табиӣ чихоро тайёр мекунам?	
Қоғазро аз чӣ мегиранд?	
Аз пахта чӣ мегиранд,	
Пашм чӣ медиҳад?	
Чарм ба мо чӣ медиҳад?	
Хонаамонро аз чӣ месозем?	
Тобистон роҳати ҷон	

Адилова Гулпери Идирисовна

ЭҶСОСИ ВАТАН

Мо ва муҳити атроф
(ба забони тоҷикӣ)

Китоби дарсӣ барои донишомӯзони синфҳои 2-юм

Муҳаррир Э. Нодир

Мусаввирон: К. К. Коеналиев, Э. М. Қиличбекова, В. И. Қулчиқий, Э. Исҳоқов
Мусахҳаҳ Т. Эҳсон. Муҳаррири техникӣ В. В. Крутякова
Саҳифабанди компютерӣ Г. Ж. Қулназарова

Ҳуруфҷиний гардиш: 20.02.2011. Ба ҷоп супурда шуд: 25.02.2011.
Ҳаҷмаш 5,5 ҷузъӣ ҷопӣ. Андозаи 70x100^{1/16}. Теъдод: 260 нусха. Супориши 87
ИҶС «Учкун», ҷоп шуд. ш. Бишкек, хибони С.Ибраимов, 24.

